

Udskriftsdato: 20. december 2025

VEJ nr 9029 af 13/01/2017 (Gældende)

Vejledning om a-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 16/17385

Vejledning om a-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser

Indledning

I bekendtgørelse nr. 71 af 13. januar 2017 om a-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser, er der fastsat regler om a-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser.

I denne vejledning beskrives bekendtgørelsens regler, og nogle af reglerne uddybes med nærmere retningslinjer.

Til §§ 1 og 2

Anvendelsesområde

Bekendtgørelsen fastlægger, hvornår en a-kasse har ret til refusion fra staten for ydelser udbetalt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Ydelser udbetalt med rette

Til § 3

En ydelse er udbetalt med rette, hvis medlemmet

- 1) har ret til ydelsen ifølge lov eller regler fastsat i medfør af lov, eller
- 2) får tilkendt ret til ydelsen ud fra generelle forvaltningsretlige principper ved afgørelse truffet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

En a-kasse har ret til refusion fra staten for ydelser, der er udbetalt med rette. Det gælder bl.a. udbetalinger af ydelser og efterfølgende reguleringer, jf. §§ 46 og 85 e, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder også, hvor en ydelse er udbetalt med rette på udbetalingstidspunktet, men senere kræves betalt tilbage af medlemmet, jf. § 86, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

A-kassen har ikke ret til refusion, når det er åbenbart, at der er begået fejl i sagsbehandlingen, som har betydet, at et medlem på grund af forvaltningsretlige principper får en ret, som medlemmet ellers ikke ville være berettiget til, og derved får en bedre retsstilling, end den der er hjemmel til efter loven.

De situationer, hvor et medlem på grundlag af forvaltningsretlige principper eller god forvaltningsskik, f.eks. at bebyrdende afgørelser skal være skriftlige, får tilkendt ret til en ydelse, kan deles op i kundgørelsessager og sager om realudligning.

Kundgørelsessager

Kundgørelsessager defineres som sager, hvor a-kassen skriftligt har givet et medlem forkerte oplysninger om medlemmets konkrete rettigheder eller har undladt at give en pligtmæssig vejledning herom. Medlemmet har som følge af a-kassens oplysninger eller mangel på samme f.eks. fået en berettiget forventning om, at en ydelse var større eller kunne udbetales i længere tid, end der var hjemmel til i loven. I tidsrummet frem til medlemmet modtager korrekt meddelelse om sine rettigheder, vil medlemmet have ret til ydelsen.

Hvis der er tale om ydelser, som medlemmet kun får ret til, fordi a-kassen har begået åbenbare fejl, der giver medlemmet en berettiget forventning til ydelsen, har a-kassen ikke ret til refusion, selv om udbetalingen er sket med rette.

Realudligning

Der er tale om realudligning, hvis et medlem får genoprettet sin retsstilling i det administrative system, fordi retten til en ydelse var fortabt som følge af en sagsbehandlingsfejl i a-kasse, fx en vejledningsfejl. Det vil sige, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer en afgørelse, der stiller det enkelte medlem som om, fejlen ikke var begået, fx at medlemmet bliver stillet som om, der var givet en korrekt vejledning.

Med realudligningen bliver medlemmet stillet som om, at a-kassen har vejledt korrekt og at medlemmet har handlet rettidigt.

Hvis det er åbenbart, at der er begået fejl i sagsbehandlingen i a-kassen, mister a-kassen retten til refusion for den periode, der ligger imellem tidspunktet for rettens ophør efter loven og det tidspunkt, hvor styrelsen eller beskæftigelsesudvalget modtager sagen eller et tidligere tidspunkt fastsat i styrelsens eller beskæftigelsesudvalgets afgørelse.

Ved vurderingen af, om det er åbenbart, at der er begået fejl i sagsbehandlingen i a-kassen foretages en konkret vurdering af, om a-kassen har begået en åbenbar fejl, der kan begrunde, at retten til refusion fortabes, og der skal i den forbindelse tages hensyn til, om der er særlige undskyldelige årsager til a-kassens fejl.

Ydelser udbetalt med urette

Til § 4

A-kassen har som hovedregel ikke ret til refusion for fejludbetalte ydelser. Dette gælder, selv om a-kassen er uden skyld i, at der er sket en fejludbetaling.

I §§ 5-9 er nævnt nogle særlige undtagelser fra hovedreglen. Kun i disse tilfælde har a-kassen ret til refusion. Har a-kassen et selvstændigt ansvar, falder retten til refusion dog bort for det beløb, som ville have været fejludbetalt alene som følge af a-kassens forhold. Det vil fx være tilfældet, hvor a-kassen ikke har udvist agtpågivenhed eller har overtrådt formelle regler.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan også efter en konkret vurdering af sagen give a-kassen retten til refusion, selv om §§ 5-8 ikke er opfyldt, jf. § 9.

Til § 5

Har medlemmet begået svig, jf. § 87, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., har a-kassen ret til refusion. Hvis a-kassen har begået en fejl, som i sig selv ville have ført til en fejludbetaling, falder retten til refusion dog bort for det beløb, som ville have været fejludbetalt alene som følge af a-kassens forhold.

A-kassens ret til refusion hænger tæt sammen med den endelige afgørelse, der bliver truffet over for medlemmet. Ændrer Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller en domstol a-kassens afgørelse fra svig til uagtsomhed, falder a-kassens ret til refusion bort. A-kassen kan dog i visse situationer bevare retten til refusionen. I vejledningen til § 9 er disse situationer nærmere beskrevet.

Til § 6

En a-kasse har ret til refusion for dagpenge og andre ydelser, der er udbetalt med urette, hvis de er udbetalt med forbehold som følge af reglerne om partshøring, jf. lovens § 65 a, stk. 5.

A-kassernes ret til refusion gælder fra dagen for høringen af medlemmet, og indtil der er truffet en 1. afgørelse i sagen, som er meddelt medlemmet.

Udbetalinger af ydelser med forbehold er beskrevet i bekendtgørelse om kravene til a-kassernes sagsbehandling og afgørelser med tilhørende vejledning.

Retten til refusion kan bortfalde i det omfang, at a-kassen ikke overholder de krav, der er fastsat til sagsbehandlingen, herunder hvis der i forbindelse med sagsbehandlingen er sket fejl, eller hvis a-kassen ikke har sikret en hurtig sagsbehandling.

Til § 7, stk. 1

En a-kasse har ret til refusion, hvis ydelsen blev fejludbetalt, fordi a-kassen traf en forkert afgørelse på grundlag af et skøn.

Det er en betingelse, at a-kassen havde et tilstrækkeligt grundlag for at udøve skønnet, inden den traf afgørelsen. A-kassen skal derfor, med udgangspunkt i kravene om dokumentation, have indhentet de oplysninger, der er relevante for sagen.

A-kassens skøn skal også kunne anses for at være forsvarligt. Heri ligger blandt andet, at det hviler på en korrekt brug af gældende regler og den praksis på området, der dannes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og domstolene.

A-kassen har ret til refusion, hvis det er det udøvede skøn, der er skyld i, at der er sket en fejludbetaling. Kan medlemmet gøres ansvarlig for fejludbetalingen, falder retten til refusion bort. I vejledningen til § 7, stk. 3, er beskrevet, hvornår a-kassens ret til refusion falder bort.

Skønsmæssige afgørelser forekommer i situationer, hvor afgørelsen beror på en samlet vurdering af oplysninger og omstændigheder i sagen.

Som eksempler på afgørelser, som ofte vil bero på et skøn, kan nævnes, om et medlem står til rådighed for arbejdsmarkedet, eller om et medlem må anses for at være selvforskyldt ledig. Det beror også på et skøn, om en selvstændig erhvervsdrivende opfylder beskæftigelseskravet i § 53 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det samme gør sig gældende, når a-kassen skal afgøre om et medlem, som arbejder freelance, skal anses for at være lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende.

Til § 7, stk. 2

En a-kasse har ret til refusion, hvis fejludbetalingen er sket, fordi a-kassen har fået urigtige oplysninger fra arbejdsgivere, offentlige myndigheder, indkomstregistret, andre autoritative registre eller en anden a-kasse. Dette gælder dog ikke, hvis a-kassen vidste eller burde vide, at oplysningerne var urigtige. Med andre autoritative registre menes Det Fælles Datagrundlag (DFDG), CPR, CVR og andre registre, der kan sidestilles hermed.

Der er særlige regler, hvis jobcenteret er skyld i, at der er bevilliget en ydelse på et forkert grundlag. I vejledningen til § 8 er de særlige regler beskrevet.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan, jf. § 86, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., træffe afgørelse om, at den a-kasse, der har givet forkerte oplysninger til en anden a-kasse, er ansvarlig for fejludbetalingen.

Til § 7, stk. 3

En a-kasses ret til refusion efter § 7, stk. 1 og 2, falder bort, hvis medlemmet skal betale ydelsen tilbage på grund af udvist uagtsomhed, jf. § 86, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. A-kassen vil dog

have ret til refusion, hvis jobcenteret er skyld i, at der er sket en fejludbetaling. I vejledningen til § 8 er den særlige regel beskrevet.

Ændrer Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller en domstol a-kassens afgørelse om, at et medlem har begået svig, falder a-kassens ret til refusion bort. A-kassen kan dog i visse situationer bevare retten til refusionen. I vejledningen til § 9 er disse situationer nærmere beskrevet.

Til § 8

A-kassen har ret til refusion, hvis det kun er jobcenteret, der er skyld i, at ydelsen blev bevilliget på forkert grundlag. Det er en betingelse, at a-kassen ikke vidste eller burde vide, at bevillingen var givet på et fejlagtigt grundlag.

Det er jobcenteret, der giver de tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er grundlaget for udbetalingen af dagpenge efter § 52 a, stk. 3 og 4, og § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. A-kassen vil have ret til refusion, hvis en fejludbetaling beror på jobcenterets forkerte oplysninger herom.

A-kassen mister dog retten til refusion for fejludbetalte beløb, hvis den ikke har oplyst korrekt om medlemmets forhold.

A-kassen har ret til refusion, hvis et medlem i relation til jobcenterets godkendelse af ydelsen har udvist uagtsomhed og skal betale ydelsen tilbage, jf. § 86, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det er en betingelse, at a-kassen ikke vidste eller burde vide, at en godkendelse eller udbetaling hvilede på et fejlagtigt grundlag.

Dispensation i forbindelse med fejludbetalte beløb

Til § 9

En a-kasse har som udgangspunkt ikke ret til refusion for fejludbetalte beløb. Undtagelserne fra denne hovedregel fremgår af §§ 5-8.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan efter en konkret vurdering af sagen give en a-kasse ret til refusion, uanset at §§ 5-8 ikke er opfyldt.

Der kan efter en konkret vurdering blive tale om at dispensere, så a-kassen får ret til refusion:

- 1) Hvis et medlem har udvist uagtsomhed i sammenhæng med og i forlængelse af svig. Det vil blandt andet være en betingelse for at få ret til refusion for det uagtsomme forhold, at a-kassen kun kunne have forhindret fejludbetalingen for det uagtsomme forhold, hvis den kendte til det svigagtige forhold.
- 2) Hvis a-kassen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ændrer sin afgørelse fra svig til uagtsomhed på grund af en frifindende dom, eller fordi politiet opgiver påtale på grund af bevisets stilling. A-kassens ret til refusion vil blandt andet være betinget af, at a-kassen har gjort alt, hvad der med rimelighed kan forlanges for at oplyse og underbygge sagen.
- 3) Hvis fejludbetalingen er sket, fordi a-kassen ikke er blevet orienteret af jobcenteret om, at medlemmet er blevet afmeldt.
- 4) Hvis arvingerne eller boet ikke har oplyst a-kassen om, at medlemmet er død. Dette gælder dog ikke, hvis a-kassen kendte eller burde have haft kendskab til dødsfaldet.
- 5) Hvis a-kassen får en oplysning, der medfører, at a-kassen skal partshøre medlemmet, jf. lovens § 65 a, stk. 4, og a-kassen modtager oplysningen så sent, at den ikke kan nå at sende høringen, så

udbetalingen omfattes af forbeholdet efter lovens § 65 a, stk. 5, kan a-kassen få ret til refusion for disse udbetalinger.

Muligheden for at dispensere kan også tænkes brugt i andre situationer.

Det skal fremhæves, at der i de nævnte eksempler ikke er tale om en generel ret til dispensation. Dispensationen skal ske efter en konkret vurdering af den enkelte sag.

Til § 10

Ikrafttræden m.v.

Denne vejledning erstatter pr. 1. juli 2017 vejledning nr. 9249 af 23. juni 2011 om a-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 13. januar 2017

SØREN TINGSKOV

/ Kenn Sessing Olsen